

Kommentar till skogsstyrelsens inlägga 2009-04-08 Dnr 1378/06 3.30N

Skogsstyrelsen talar osanning ännu en gång

Under den muntliga förhandlingen 11 mars presenterade skogsstyrelsen osanna uttalanden, som den senare tvingades att korrigeras skriftligt. I den nu presenterade sexsidiga inläggen har skogsstyrelsen presenterat en ny osanning. På sidan 2 fjärde stycket står "Angående forskningsrön..... Inga resultat från försöksserien med Naturkultur har publicerats efter denna typ av granskning (peer review)". Som bevis för att detta är osant bilägger jag en artikel publicerad 2001 i den mycket väl renommerade internationella tidskriften "Forest Ecology and Management". Författare är professor Peter Lohmander, skogsekonomi, professor Mats Hagner, skogsförnyring, och Martin Lundgren ekonom och skogsägare. I artikeln presenteras

1. den ekonomiska principen Naturkultur
2. ett praktiskt försök på en fastighet tillhörande en bonde med ekonomistudier bakom sig. Biologiska och ekonomiska resultat presenteras.
3. biologiska och ekonomiska resultaten från en stor försöksserie med Naturkultur, med vidhängande slutsatser.

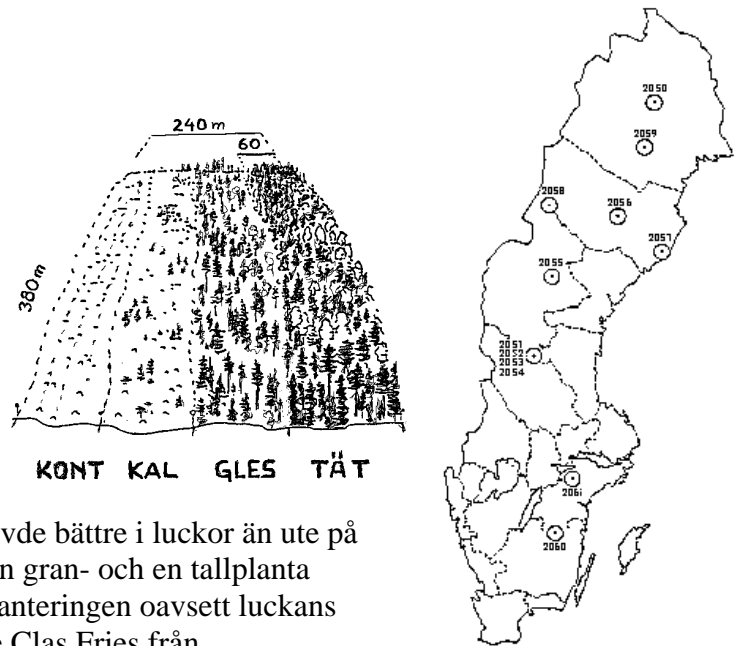
Skogsstyrelsen känner till denna publikation. Den finns nämligen refererad i skogsstyrelsens Rapport nr 22, 2008 på följande sätt: Hagner, M., Lohmander, P. & Lundgren, M. 2001. Computer-aided choice of trees for felling. For. Ecol. Man. 151:151-161. Till kammarrätten har myndigheten följaktligen framfört en medveten lögn för att förringa mina argument.

I arbetet beskrivs resultaten av den försöksserie som anlades 1990 och som noggrant följts med mätningar i 900 fasta provytor sedan dess. Resultaten skildrar vad som hänt på ytorna under de första 6 åren efter gallring och plantering. Detta innebar dels att tekniska och ekonomiska data från virkeskörden kunde skildras, dels att överlevnaden för planterade och naturliga plantor kunde beskrivas. Det bör tilläggas att avgången bland plantor alltid är störst strax efter planteringen.

Försöksområdena gjordes mycket stora (Figur 1). Träden skördades med befintliga maskiner och förarna av dessa saknade särskild utbildning. Planteringen utfördes av lokalt inhyrda entreprenörer utan särskild utbildning. Försöken spreds från kust till fjällnära skog och från Östergötland i söder till Gällivare i norr. Denna mycket verklighetsnära och storskaliga försöksutläggning valdes för att resultaten skulle avspegla det praktiska resultatet av Naturkultur, dvs. befriande gallring följt av berikande plantering.

Fem av de försök, vars resultat beskrivs, ligger nära fjällgränsen i ännu kärvar klimat än det som råder på min fastighet. Resultaten är alltså praktiskt realistiska och de är uppmätta i en skogsmiljö som liknar den jag har.

Figur 1. På vart och ett av tolv försöksområden, vardera omfattande ca 9 hektar, jämfördes konventionellt kalhyggesbruk (Kont) i en parcell, med tre parceller där befriande gallring kombinerades med berikande plantering utan markberedning.

I arbetet konstateras att granplantor överlevde bättre i luckor än ute på kalt hygge och att plantkrukor med både en gran- och en tallplanta uppvisade 86 % överlevnad sex år efter planteringen oavsett luckans storlek. (Vid rättgängen 11 mars hävdade Clas Fries från skogsstyrelsen att plantor satta i luckor överlevde sämre än plantor på kala hyggen. Detta visar att han endast framförde personliga gissningar utan värde)

I arbetet tillkännager forskarna också att det sammanlagda resultatet av serien av försöksytor visade att nettoinkomst per kubikmeter var densamma vid kalavverkning som vid gallring. Detta berodde på att det skördade virket blev grovt och värdefullt efter gallring, eftersom de mindre träden lämnades kvar att växa vidare. En ökad inkomst från virket komparerade den högre skördekostnaden när gallring utfördes i stället för kalavverkning. På de parceller där befriande gallring utförts var behovet av plantering mycket litet och den skog som skapats skulle kunna beskattas på mogna träd långt tidigare än på de kalavverkade parcellerna. Detta minskade kostnaderna för återväxt och ökade framtida intäkter. Sammantaget visade en ekonomisk analys att skogsägarens långsiktiga netto skulle bli dubbelt så högt på de gallrade parcellerna, jämfört med de kalavverkade parcellerna.

Detta resultat uppnåddes trots att man inte tog hänsyn till en förbättring av sågvirkets kvalitet. Mätningar av sågtimmerkvaliteten hos befriade träd i försöken, indikerade att sågstockarnas värde skulle öka med 20-50 % på grund av att tidigare kvalitetsdanade omogna träd får växa ut till full storlek.

Författarna drar, i sin sammanställning av resultaten från försöksserien, slutsatsen att hyggesfritt skogsbruk kan tillämpas överallt i Sverige, eftersom försöken anlagts storskaligt i mycket skiftande miljöer och därför att både avverkningsarbetet och planteringen utförts med befintliga maskiner och av lokal personal utan någon omfattande utbildning. Författarna fann att de initiala försöksresultaten stämde väl överens med tidigare publicerade vetenskapliga analyser av tillväxten efter olika former av gallring. Författarna nämner också att Naturkultur gav många andra fördelar än de rent ekonomiska, för mångbruk och för biodiversitet.

Min slutsats.

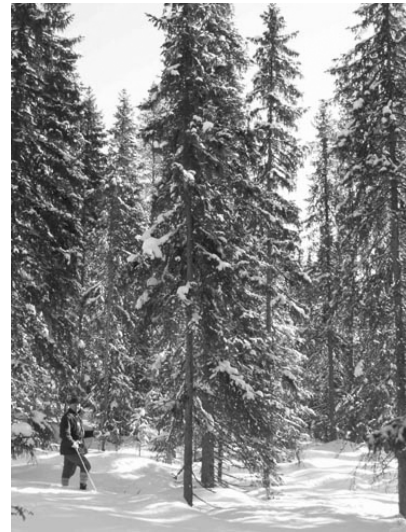
Mycket omfattande och positiv vetenskaplig information har publicerats i välrenommerad internationell tidskrift.

Det finns ymnig naturlig återväxt i min skog

Mitt hyggesfria skogsbruk innebär att jag skördar mogna stora träd och även plockar bort dåliga småträd som står för tätt. Efter varje gallring står det kvar en skog som domineras av sådana träd som kommer att vara fullmogna efter ett par tre decennier. De största träden tar resurser från mindre träd genom konkurrens, vilket innebär att ekonomin optimeras, eftersom jag därigenom kan skörda några få stora mogna träd inom en snar framtid.

Bifogade bild visar hur en av mig nygallrad skog ser ut ett år efter gallring. Träden på bilden är den naturliga återväxt som jag utnyttjar helt gratis.

Ungefär 90 % av arealen bär så tät skog efter min gallring, att det inte finns någon anledning att stödplantera.

För att få möjlighet att fotografera skogen har fotografen uppsökt en lucka. Han har ställt sig vid ena kanten av luckan och bitt mig, som står på skidor, ställa mig vid den andra kanten av luckan. Den lucka där bilden är tagen planterade jag på våren efter avverkningen.

Skogsstyrelsen bedriver egen forskning och utredning av kontinuitetsskogsbruk, såsom påpekats i deras nya akt. Myndigheten har i en egen utredning konstaterat att det kan finnas anledning att bedriva hyggesfritt skogsbruk på mer än en miljon hektar i Sverige.

Myndigheten anser således att hyggesfritt skogsbruk kan vara tillåtet.

I sin argumentation återkommer myndigheten till att min mark är svårföryngrad. Detta är sant när det gäller möjligheten att få upp nya plantor på ett kalhygge med fröträd. Vid hyggesfritt skogsbruk behövs dock inga fröträd eftersom återväxten redan finns i form av träd som ännu inte är fullstora, eller som jag menar, träd som fortfarande ger acceptabel ränta på sitt eget kapital. Som framgår av bilden är återväxten riklig i min skog.

I skogsvårdslagens paragrafer finns ingen definition på vad som kännetecknar ”återväxt”. Det står mig därför fritt att påstå att träden på bilden är återväxt. De utgör ju de träd som jag skall skörda i framtiden när de vuxit sig fullstora. Detta är min definition på återväxt.

De luckor som uppstår på ca 10 % av markytan, där mogna träd råkat stå intill varandra, kan ibland sakna naturligt föryngrade plantor. Då betraktar jag dem som kala hyggen och där sätter jag plantor lika tätt som på ett kalhygge.

Om plantorna på hyggets kant blir hämmade av de stora träden i den närliggande skogen är jag glad, eftersom detta innebär en ekonomisk fördel, eftersom tillväxtresurserna hamnar i stora träd som jag snart får skörda, i stället för i de planterade plantorna. Skulle de små hämmade plantorna dö på grund av konkurrensen från de stora träden, är detta bara ett bevis på att min investering i den planterade plantan var onödig.

Av den sista inlagan från skogsstyrelsen framgår att myndigheten inte förstår att kvarlämnade träd är återväxt, och att denna är riklig i min skog. Myndigheten förstår inte heller att den konkurrens som uppstår mellan stora och små träd, kan utnyttjas för att förbättra ekonomin vid virkesodling.

Skälet till att myndigheten inte förstår dessa fundamentala sammanhang, kommer sig av att skogsvårdslagens paragrafer är skrivna av någon som enbart hade åldersklasskogsbruk i tankarna. I dennes fantasi innehöll skogen enbart lika gamla och enbart lika stora träd, vilket eftersträvas i åldersklasskogsbruk. I ett sådant skogsbruk avverkas träd i gallring och slutavverkning. Återväxt består av små plantor som växer ohämmat på en öppen mark.

Vid åldersklasskogsbruk indelas skogen i "bestånd", inom vilka träden är lika gamla och helst lika stora. Skogsstyrelsens tjänsteman i Lycksele blev givetvis villrådig när han smög in i min skog, som varken har några bestånd eller några kalhyggen. Han kunde inte finna någon paragraf i skogsvårdslagens anvisningar som kunde tillämpas på någon del av min skog. Eftersom han troligen inte fått någon utbildning i hyggesfritt skogsbruk, kunde han inte annat än förbjuda mig att fortsätta det skogsbruk, som jag och mina förfäder bedrivit så framgångsrikt under mycket lång tid.

Jag känner mig helt trygg och stolt. Anledningen är att jag bedriver ett ytterst säkert och förutsägbart skogsbruk eftersom jag utnyttjar den rikliga naturliga återväxt som finns i form av omogna träd. Jag är stolt över att detta skogsbruk ger mig en trygg försörjning och dessutom även ger mina efterkommande en trygg försörjning. Det ger skogsindustrin minst lika mycket virke som det riskfyllda kalhyggesbruk som skogsstyrelsen rekommenderar. Det ger samerna en trygghet genom tillgång av lav till deras renar både på mark och i träd. Som naturfotograf och jägare älskar jag en naturlig skog med lång kontinuitet, som också gynnar biodiversiteten. Detta gör sammantaget att jag är helt övertygad om att jag uppfyller skogsvårdslagens 1§ på ett bättre sätt, än det som myndigheten rekommenderar. I 1§ sägs att jag skall sköta min skog så att den ger hög avkastning. Detta är exakt vad jag gör.

Såsom jag tidigare framhållit, är det kammarrättens sak att bedöma om proportionalitet råder. Jag hävdar att nationens intressen gynnas i högre grad av det skogsbruk jag bedriver, än av det som myndigheten rekommenderar. Rätten kan enbart döma i favör av skogsstyrelsen om den finner det bevisat att det omvända råder.

Skogsstyrelsen har satt sig själv i ett svårt dilemma genom att skriva en rad paragrafer som enbart gäller för ett specialfall av skog: en onaturlig skog som innehåller lika stora träd med samma ålder. Det ankommer varken på mig eller på kammarrätten, att ta hänsyn till de problem som myndigheten därigenom orsakat sig själv.